

vække religiøse Anstød, da troer jeg ogsaa, at dette er en meget stor Misforstaaelse af den høitærede Justitsminister. Jeg har Texten her i min Haand, og jeg skal tillade mig at oplæse den for det høitærede Thing, for at Enhver især kan dømme om, om der fra Textens Side skulde være nogen Grund til at forbyde en saadan Gudstjeneste. Texten var nemlig Matthæi Evangelium 23de Kapitel 28de Vers, der lyder saaledes: „Ligesaa synes og I vel udbortes retfærdige for Menneffene, men indvortes ere I fulde af Dienstlathed og Uret.“ Jeg er vis paa, at der mange Gange i Kirkerne er talt over denne Text, og jeg seer ikke den allermindste Grund for den høitærede Justitsminister til at forbyde, at der ved den paa-tænkte Gudstjeneste ogsaa blev talt over denne Text.

Formanden: Jeg vil overlade til den høitærede Justitsminister, om han vil svare paa de Bemærkninger, det ærede Medlem nu fremfattede. Jeg har ikke villet forhindre eller standse det ærede Medlem i at bringe dette Spørgsmaal paa Bane, men det vil let sees, at det ikke staaer i nogen umiddelbar Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal om Forandring i selve Helligdagsanordningen.

Justitsministeren: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at det dog er en Forbring, som billigt kan stilles fra en Ministers Side, at naar man kaster et Punkt ind i en Forhandling, enten det nu staaer med Hensyn til den indvortes Forbindelse nærmere eller fjernere det, hvorom Taleren er, at Ministeren da i Forveien kommer til at blive bekendt med, at man vil retle et saadant Spørgsmaal til ham, for at han kan være i Besiddelse af de mange specielle Gjenstande, som ville komme i Betragtning ved Besvarelsen; og det ligger dog aldeles klart for, at hvor der har været Tale om en Resolution fra Ministeriets Side i et Anliggende som dette, maa man ikke forlange, at han — om han end har aldrig saa god en Sukommelse — skulde kunne erindre alle de Detailler, der for tre eller fire Tjeringaar siden, da han tog sin Bestemmelse, forelaae.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Jensen: I Anledning af hvad den høitærede Minister nu udtalte, vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke har ventet, at Ministeren idag vilde svare paa mit Spørgsmaal, og jeg vilde ikke have undret mig, dersom den høitærede Minister havde erklæret, at han først under Sagens senere Behandling vilde kunne udtale sig om dette Spørgsmaal. Jeg troer ikke, at der formelt kan være Noget i Veien for at stille saadanne Spørgsmaal, som almindeligviis stilles til Ministre, og om Ministeren er istand til at svare strax eller først under Sagens senere Behandling, er Noget, som man maa overlade til ham.

Kirke- og Underviisningsministeren: Med den høitærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse Avertissementet — ved Velwillie fra den ærede Taler (M. Jensen), der bragte dette Punkt under Forhandling, er jeg sat istand til at gjøre det — det lyder saaledes: „I oskellige Foredrag ere paa Grund af den stille Uge af Herr Politichef Bræstrup blevne forbudne. Derimod afholder jeg Langfredag og første Paaskebad i Salonen store Helliggeiststredde 13 en høitideligt Gudstjeneste med Prædiken over Matth. Ev. 23, 28“ — her følger Angivelse af dette Bibelskeds Indhold — „Ligesaa synes og I vel udbortes retfærdige for Menneffene, men indvortes ere I fulde af Dienstlathed og Uret“. — Til Slutning afsluttes min Langfredagspsalme: „Under Korset stod med Smerte o. s. v.“ Jeg skal naturligviis iøvrigt ikke indlade mig paa dette Spørgsmaal.

Den ærede Forslagsstiller har, idet han indbragte sit Lovforslag, erklæret, at den Lov, hvorved disse Forhold ere ordnede, Forordningen af 26de Marts 1845, ikke havde fundet nogen Tilslutning hos Befolkningen, men at den udgik under Indflydelsen af enkelte høitilaaende Personer. I den Henseende maa jeg i den historiske Sandheds Navn neblægge Indsigelse. Den omhandlede Forordning er forelagt for